

Romahdus

Hyvämaineisen Motoristiakatemiamme jäsenet kutsuttiin kerran kokoustamaan Yleisradion tiloihin. Motoristiakatemian hyvä mainehan todettiin myös täällä, kun se järjesti Suursalon alkuvuosina paljon yleisöä keränneen seminaarin Perniön lukiossa aiheesta globalisaatio vai lokalisaatio.

Yleisradio otti meidät vastaan vakavasti. Esiteltiin Ylen toiminnan periaatteita. Kohtalonkysymys kuulemma on, miten saavutettaisiin paremmin 35-40 -vuotiaat naiset, jotka päättävät perheiden tärkeimmistä asioista. No, ohjelmisto on kai muuttunut oikeaan suuntaan päätellen kikatusohjelmien lisääntymisestä.

Ylen ohjelmajohtaja Ismo Silvo väänsi hienon rautalankamallin yhtiön sidonnaisuuksista. Tai paremminkin siitä, ettei Yle ole sidoksissa mihinkään. Yle ei ole hallituksen eikä pääministerin radio. Ei eduskunnan enemmistönkään. Yle on Suomen eduskunnan mediayhtiö. Se on tietysti riippuvainen eduskunnasta, koska se saa tulonsa verotuksen kautta. Ja eduskunta päättää Yle-verosta.

Tilaisuudessa vakuutettiin, että Ylen toimituksen ei tarvitse kysellä poliitikoilta ohjelmatoiminnastaan. Voi kipata vaikka täyslavalaisen tuppeensahattua lautaa pääministerin paraatioven eteen. Jos faktoja ei ole kunnolla tarkistettu, ja niissä ilmenee virheitä, perästä kuuluu. Etukäteen ei tarvitse kysyä lupaa eikä välittää painostuksesta.

Arvostettu kansainvälinen järjestö Toimittajat ilman rajoja tutkii maailmanlaajuisesti lehdistön vapautta. Se julkaisee vuosittain tietoja valtioista lehdistövapauden mukaan. Sekä lista että kartta ovat olleet meille aika mairittelevia.

Suomi on keikkunut kärjessä vuosikausia. Alankomaat, Norja, Tanska ja Ruotsi ovat sijoittuneet myös kärkipäähän. Euroopan ulkopuolelta ovat pärjänneet Kanada ja Uusi-Seelanti. Kartalla ei näy kovin paljon valkoista. Kellertävä ja punertava hallitsevat. Sysimustaakin on paljon.

Mahtava naapurimme Venäjä majailee rupusakissa Tadžikistanin ja Turkin tienoilla. Neuvostoliitossa vitsailtiin aikoinaan, että Pravda ei ole Izvestija, eikä Izvestija Pravda. Venäjällä ei taideta olla kaukana tästä?

Pääministerillämme on toistuvasti menneet sukset sekaisin lehdistön sauvojen kanssa. Loppusuoralla on kaatuiltu. Pääministeri istuu tukevasti, mutta toimittajat ovat saaneet keltaisia kortteja. Joitakin on jopa liputettu ulos. Myös Yle meni polvilleen pääministerin edessä.

Ylestä kanneltiin Julkisen sanan neuvostoon. Tiukan käsittelyn jälkeen JSN antoi niukalla äänestyspäätokeksellä Ylelle langettavan tuomion journalistisen päätösvallan luovuttamisesta ulkopuolisille toimijoille. Se oli kova kolaus, joka huomioitiin laajasti ulkomailla.

Toimittajajärjestön viimeisimmän raportin mukaan Suomi menettää kärkisijansa. Putoamme Norjan ja Ruotsin perään kolmanneksi. Vaikka pudotus sijoituksissa ei olekaan niin suuri, muutosta kuvataan romahdukseksi. Suomen johto on ollut aikaisemmin kiistattoman selvä.

Turkin totalitääriin valtaan tähtäävä meno hallitsee nyt keskustelua sananvapaudesta. Kun muutaman miesmuistin mentyä kelataan vanhoja asioita, Sipilä tultaneen muistamaan pääministerinä, joka horjutti Suomen asemaa sananvapauden kärkimaana – valitettavasti.

pajen